

d.literis exemptionis, etiam expresse mentio fuisset facta.

66 Sexto: † Contra Reum militat Herbipolensis Recessus, n. 13. vbi ipsi, tanquam successori, onus hoc in totum iniunctum est, licet salvo regressu contra venditionem, & quemcunque alium.

67 Septimo: † Verisimilior est Actoris Verzeichnus/num. 16. vt, quæ continet utrosque Dominos recipentes die Gült. Cum econtra, Rei Verzeichnus/litera B.num. 13. in protocollo, tantum mentionem faciat Herbipolensis, nec concordant in hac designatione die Mezen vnd Malter/ut cunque fiat computus, quoad mensuram. Ex quibus apparet, quod licet obscuritas sit in obligatione: tamen propter plures concurrentes † presumptiones: (ad quas etiam definitiue per Actorem conclusum est) probatio contrarii, merito in Reum reicienda videtur. Attento maxime, quod in Epistola ad Herbipolensem, d. numer. 13. rotunde allegat, das die Beschwerden zugleich getheilt worden: Idemque in hac lite contendit. Quare mallet ipsi Reo adhuc praesigere ex officio, terminum quatuor mensium, ad legitime docendum sein / in Gegenbericht/numero 12 angeben nimicrum, das Actor den halben Theil / der darin angezogenen vnd streitigen Körnung/ zubezahlen schuldig sub comminatione conclusionis causæ. Quo casu etiam exhibere potest den rechten Theilzettel / darauff der Cammeraht zu Würzburg Handschrift / vt ipse dicit in response ad Herbipolensem, quæ haberub sub d. num. 13. eti Reus nihil amplius probavit, condemnare illum, iuxta petitionem libelli; expensis tamen compensatis. Nec displicebit, si Domini etiam Actori iniungere velint editione sui original Theilzettels.

Quantum attinet ad petitionem in d. Gegenbericht/ quoad restitutione der zehn Malter Körns/ & relaxationem der achtzehn Mezen: quia ista reconventionem sapient, nec tamen in forma, sive per modum libelli repetuntur, possit pronunciari, wölle er Actorem deftwege Sprach vnd Forderung nicht erlassen/ das er sein Klag vorbringen mög/ das darauff ergehen soll was recht ist. Vel posset hoc silentio præteriri, donec super vltiore probatio ne partes audiantur, præmittatur solum d. interlocutoria.

D.N.N. Concludunt per omnia cum Corre ferente:

V O T V M X X X I I .

In causa S.N. contra H.V.

S V M M A R I A .

1 Appellare licet non solum à delatione, sed etiam à iuramento præstatione.

2 Contrahere volens cum alio tertio Tutori, procuratori, vel institutori nomine mentionem officij sui vel mandati facere debet, & quare.

3 Mandatum suscipiens, quando videtur actum gerere nomine mandantis.

4 Procurator, vel institutor, simpliciter cum tertio conser bens, nomine proprio presumitur fecisse: Etiam respectu ipsiusmet mandantis, si præcedens mandatum fuisset valde generale. num. 5.

5 Institutor, in dubio, proprio nomine contrahere intelligitur: Et inductio, quis semper contrahere presumitur nomine proprio, etiam in rebus alienis. num. 7.

6 Actus ab herede censetur gestus, proprio nomine, licet nomine alieno, scilicet eius, ad quem negocium spectabat, geri potuerit.

7 Institutor finito etiam officio, conueniri potest.

8 Dominus in cuius nomine agitur, quando obligetur, & institutor non, item, quando institutor taliter contrahens obligetur num. 11.

9 Argumenta huius causa, in libello Appellationis adducta qua & num. 12. 14. 16. & 19. Et quare nihil relevant, num. 11. 13. 15. 17. & 20.

10 Iuramentum, ubi cunque etiam contra semiplene probantem, est presumpcio aliqua, etiam levissima, nunquam semiplenam habenti probationem deferatur.

11 Præponens & præpositus, tanquam ambo ad idem in solidum obligati vti duo rei debendi conueniri, & iudicia cumulari possunt.

12 Creditore, vbi non potest consequi à priori conuentum totum id, quod sibi debetur, tunc de aequitate eipso mittitur finito priori iudicio, cum alio agere.

SVbmmissum ratione admissionis grauatum, quæ cum priora tantum contineant, definitiue pronunciatur.

Legitimationes iuska: Quoad appellatione, à decreto primæ instantie, 17. Decemb. Anno 61. latet, videri posset, illam desertam: cum demum appellatum sit 14. Ianuarii, anni sequentis. Verum quia non solum à delatione, † sed à præstatione etiam iuramenti, appellare licet, Myns. obf. 39. centur. 1. & 14. cent. 2.

Idque multis priuidiis confirmari possit: Cum pars iuste dubitet, vtrum aduersarius 1a le iuramentum subiturus, & an forte Iudex secundum illud, aut aliter, iudicaturus sit, præseruit cum grauamen sit irreparabile per appellatione à definitiua, secundum iuramentum latum, in quo cognoscitur, an etiam iuramentum recte delatum sit, vt in l. admonendi de iure iur. Innoc. & Dd. in cap. fin. numero 4. quod met. cauf. Abb. c. fin. in princ. numero 11. & ibi in princip. de iure iur. Ideo recte saluari potest d. appellatio.

Deinde licet in sechnda instantia desertio per Appellanitem, sitie Actorem allegata sit: Tamen & renuntiatum est exceptioni, ac protestatum saepius, de impedimentis, ac non labendis fatalibus, prout ibi moris est, ita vt nihil ista ipsum moueat.

Deueniendo itaq; ad merita, Actum ex vendito, ad precium, l. Julianus. §. Ex vendito. de act. empti: Requisita sunt, vt Röfred. ibidem.

An Probata? Sic per confessionem ad 5. & 6. de fessionalem primæ instantie, vt & per test. ad 19. interrog. confitetur Actor, ad 11. 12. 13. defensio-

nales

nales & appetet ex instrumentis, lit. B.C. vbi proxeneta testantur, quod non, nisi uno casu, institutio nomine, cum eo contraxerint: & Helmann magna fidei Antuerpiæ fuerit, ibique per institutes exercuerit. Et est in confessio ad 8.9.10. defensionales.

Facit præterea, quod Reus in exceptionibus secundæ instantia ait, probari posse, quod, dum Actor fuit minister Iohann. de la Ville, ipse Reus sæpius diuersas merces, fide dñi sui, Helmâni, accepit, idq; vidente, & audiente Actor, & quod dict. Villa in suo libro rationum posuerit, Helmânum debitorem, ac merces signo eiusdem Helmanni signarit. Quod idem in 13. & 14. articulis nostri libelli repetitur.

Ad quod argumentum respondet Actor, contractum esse cum Reo, nomine suo proprio, nulla alia extrinseca qualitate adiecta, neque villa mentione facta d. Helmanni, nec se eius fidem secutum, sed Emptoris, Rei. Idque ex testium dictis haud obscure colligitur. Siquidem ad 12. interrogatorum dicit testis primus: quod Reus etiam aliorum institutor fuerit: Item ad 25. articulum q' od etiam proprio suo nomine exercuerit negotiacionem. Cui concordant testes 2.3.4. ad tertium articulum cum bonis rationibus: vbi testis quintus similiter de Rei schedula obligatoria, tā suo proprio, quam Helmanni nomine prout certa summa pecunia mutuo accepta. Imo quod eandem quoque post fallimentum Helmanni, testi exoluuerit & restituerit,clare deponit. Eodem modo testis 4. & 5. ad 20. interrog. iterum de leipsis dicunt, quod cum Reo, suo proprio nomine contraxerit.

Et testis 2.3. ibidem afferut, nonnullos plus fidei habuisse Reo, quam Helmanno. Quibus conuenit propria Rei confessio, in d. Exception. fol. 132. quod interdùm se debitorem constituerit, nomine domini sui, apud eos, quibus dominus suus ignotus fuit. Adhac testis primus iterum ad 21. interrogatorium ad 2. articul. dicit: Quod sciat, in contrahendo huius nullam factam fuisse mentionem. Qui in hoc habet contestem, ad d. secundum articulum.

Debet autem Tutor, Procurator, vel institutor, si t' velit Tutorio, Procuratorio, vel institutorio nomine, & sub tali qualitate, cum alio tercio contrahere, facere mentionem officii sui, ad hoc, ne possitis, cum quo actus geritur, vel contrahitur, ignorantiam mandati prætendere, seu allegare, Alexand. l. 1. §. nunciatio. n. 14. de op. noui nunciat. Alciat. reg. 2. præsumpt. 24. n. 5. 6. 8. Folin. in e. cuiu M. Ferrar. n. 2. de conf. vel facere mentionem de suo mandato: Socin. conf. 113. n. 2. vol. 4.

Non obstat, quod qui mandatum suscipit, videtur actum gerere, nomine mandatis, etiā quod simpliciter actum illum gerat, Roman. confil. 9. n. 9. Natta confilio 636. numer. 68. Alex. confil 25. libr. 2. alias confilio 90. numero 9. 10. volum. 3. Idem in l. qui in alien. 1. §. si quis purabat. numer. 5. de acquir. hered. ab Bartol. & Iason. Alciat. d. loco. numero 1. Quia illud proce-

dit, t' quoad mandantem & mandatarium: not' autem, quo ad tertium, Alciat. ibid numero 5. Socin. confilio 68. numero 2. volum. 3. vbi dicit: quod, quantum ad mandantem, pro eo dicatur quis actum gerere, & tamen respectu illius, cum quo actum gerit, proprio nomine obligetur, Bartol. & Dd. in d. §. si quis. Alexand. d. §. nunciatio. num. 14. usque 17. de o- per. no. ii nunciat.

Vnde si procurator, vel institutor, t' simpliciter cum tertio contrahat, præsumitur potius fecisse nomine proprio, per supra allegata. Etiam respectu ipsiusmet mandantis, t' quando mandatum pro- cedens fuisset valde generale, vt Alciat. d. loco. num. 9. Fab. de Mont. de empt. & vendit. numero 3. quest. prin- cip. 16. q. verf. Item queritur. numer. 29. Et quod in du- bio Institutor t' proprio nomine contraxisse intel- ligatur, notatur in l. si ita stipulatus. §. Chrysogonus. de verb. obliga. facit l. ex magis. de solut. & leg. quaeunque ratione. vbi glossa. de procur. Dec. confilio 7. numero 5. Quod in dubio t' semper quis præsumitur nomi- ne proprio contrahere, etiam in rebus alienis. Et in simili actus t' censetur gestus ab herede, pro- prio nomine, licet potuerit geri nomine alieno, scilicet illius, ad quem negocium spectabat, Bartol. l. gerit. 3. quæst. princ. verf. secundo modo. de acquir. her- red. Iason. l. pro herede. §. Papinianus. numero 10. Socin. d. confilio 113. numero tertio. Imo finito etiam officio, potest t' institutor conueniri, vbi est contractum cum eo, eius contemplatione magis, quam præ- ponentis, vt qui absens erat, sicut nostro casu. Ca- stren. l. 1. §. exercitorem. numer. 4. de exercit. action. Rom. chig. in l. 9. de duabus reis. in princip. numero 173. Bartol. Socin. confilio 154. in fin. volum. 2. per d. l. eandem. quo loco recenset Socin. à n. 6. usque ad 16. Incip. casus quâ- bus. vol. 2.

Nec relevant, quæ in libello Appellationis ex informatione iuris adducta sunt, t' multisque an- thoritatibus corroborari possunt, de quo & Ron- chig. dict. loco numero 175. vbi tenet, non institorem, sed dominum obligari, per rationes, vt ibi & nu- mero 176. Teneri quidem institorem solutionem procurare, vel soluere, de bonis præponentis, non autem de bonis propriis. & num. 177. Quia ista omnia t' suis in casibus procedure, scilicet, quan- do apparent, contractum vel actum esse institutorio no- mine: Sicut ad obligandum institutor, s. f. de inst. act. illam qualitatem requirit. Secus in dubio, t' & v- bi sub tali nomine, qualitate, siue contemplatione, nec expresse contractum, nec præsumitur esse contractum: maxime considerata loci distantia, vbi præponens tunc temporis erat, & facile con-ueniri non poterat: Sicque magis ad contrahen- tem præsentem, quam absentem, qui nec bona i- bi habebat, t' expensis vendor videtur: vt in simili tenuit Castren. confilio 29. num. 3. part. 2. d. §. exercito- rem. per l. eum qui. C. si cert. petat. Imo, quâdo contra- hens institutor, etiam proprio nomine contrahere solitus, vt hic, vnde ab uno ad alium casum male inserit.

Secundum argumentum Elisionis est, t' signa- ta esse Vascula & Saccos, propria manu Actoris, signo

signo d. Helmanni, vt in 6. defensionali. Sed respondet Actor, † se signasse signo, prout Reus ipsi prescribit, nesciens, an fuerit Rei, vel dominii sui signum: quod etiam apud me nihil certi cocludit, tanq; in actu indifferenti, qui magis in consequentiam contractus, & repetita, siue subaudita priori qualitate, gestus dici potest.

14 Tertium argumentum: † Transmissas esse merces Venetas ad Helmannum, easq; ipsum accepisse, vt deponit filius d. Helmanni, de quo extat Instrumentum Notarij, in actis prioris instantia. Respondeatur: † hic magis contractum, eiusq; qualitatem, quam ea, quæ ipsum consecutalunt, & Reus, emptor, postea suo arbitrio egit, ponderanda esse: nihil enim hoc ad venditorem.

15 Quarto: † offert Reus in informatione iuris, prestatre iuramentū, quod non aliter cum Actor re cōtraxerit. Respondeatur: † quod licet semiplem habenti probationem, deferri possit, glossa in leg. admonendi de iure iur. c. fin. eod. tit. c. ex insinuacione de procurat. Tamē hic nondum semiplene probavit, cum ne vnicum quidem testem pro se habeat: Et vbiunque etiam cōtra semiplene probantem, † est præsumptio aliqua, etiā leuissima, iuramentum nunquam defertur: Ioann. de Amicis. consilio 71. numero 16. Deinde & Actor sibi hoc in euentum deferri petit, videlicet in designatione testimoniū, in secunda instantia exhibita: qui tamen intentionem suam plene probauit. Consideratis autem argumētis Elisionis, rectius illi deferendum putat, si maioribus ita conclusum fuerit.

16 Quinto, & Vltnimo: † A Actorē professum esse, se creditorem in hoc esse Helmanni, vt quia constituerit Michael Antonium Antuerpiam pro exigendo debito, à d. Helman in Ciuitate Coloniensi, prout alii ipsius creditores. Qui Antonius obtinuerit, nomine omnium creditorū, à Senatu Coloniensi, quod Reus coactus fuerit, ipsi rationes reddere. Sicut habetur in 7. & 8. articul. non desertæ appellationis, & in d. Exceptionibns. Quo etiam pertinet documentum litera E. Respondet Actor, † se non aliter d. Constitutioni subscriptissē nisi absque prædictio huius causæ. Facit testis r. ad 26. Interrog. Vnde colligo, quod in euentum tantum d. Helman pro debitore agnouit, vt si forte (considerata Rei exceptione) nihil in hac lite contra ipsum obtainere posset. Quæ præstatio, siue reseratio (cuius tamen non facta legitima fides, nisi quod in specie non contradicitur) conservauit ei ius suum, ex quo dependebat à facto solius præstantis: Bart in l. non solum. §. morte numero 16. alexand. nu. 13. de oper. noui nūciat. per d.l. qui aliena. glossa in l. vt debitum. verb. solvatur. Cod. de hered. act. Felin. c. cum M. Ferrar. numero 77. de constitut. Ronchig. dict. loco in lege 3. versic. utique. numero 38. adeo, vt non videatur elegisse personam præponentis: aut in hoc variasse, & Reum penitus dimisisse, vt non haberet regressum contra illum. Imo positio, quod & Helmannum simul cōuenenterit (sicut

vno & eodem tempore, & præponens, & præpositus, † tanquam ambo ad idem, in solidum obligati, vti duo rei debendi conueniri, & iudicia cumulari possint Ronchig. d. leg. tertia. §. vbi duo Rei à numero 78. vque ad numerū 85.) vel ab initio solum etiam elegerit: illa tamen electio non debet præjudicare agenti, quo minus & Reus noster interim, pendente etiam adhuc priore iudicio (si actori vel creditori ita visum sit) conueniri potuerit: non habita quoque ratione, vtrum is, qui primo conuentus fuit, sit soluendo, nec ne? vt Ronchig. d. loco.

Præterea, vbi quis nō potest consequi à priori conuento, † totum id, quod sibi debetur, tunc permittitur de æquitate finito priori iudicio, cum alio agere: Idque euenit in omnibus casibus, vbi electio vnius, nō præjudicat: Ronchig. dict. l. 9. in princip. num. 180.

Concludit, per nullum, ex supra dictis argumentis, Actionem, quoad contractum ipsum, elisam, & pronunciandum, bene iudicatum, & male appellatum, compensari tamen expensis.

Hinc etiam ad interessē quod attinet, ex iisdem rationibus (potissimum vt Reus iurare offert, v. supra) reformandam sententiam, & in eo male iudicatum, Reumq; absoluendum cenlet: quamuis hoc sit contra regulam leg. curabit. Codice de act. empt. & leg. final. de peric. & commod. rei vend.

Salutis.

D.L. Correferens: concludit simpliciter cum Domino Referente: placet etiam, vt sententia reformatur, quoad interesse: maxime cum nihil rei emptæ, ad Reum peruererit, sed transmissa Venetas. Ergo & expensas compensat.

D.N.N. & N. Simpliciter per omnia cum Referente concludunt.

Sententia.

N Sachen N. contra N. Ist allem Vorbring. Jen nach zu Recht erkanni/dass die Brüheil nechst vorgehender Instanz zu reformieren sey: als wir sie auch hiemit reformieren / nemlich der Gestalt/ dass so viel die geklagte Kauffsumma belangt/ wol gevrtheilt/ vbel davon appelliert/ Aber dass Interesse betreffend/ vbel gevrtheilt/ wol darvon appelliert/ und dass gedachter Appellant davon zu absoluieren/ und erledigen/ wie wir ihne auch hiemit absoluieren/ und erledigen. Compensatis expensis.

V O T V M XXXIII.

In causa I.H. contra C.H.

S V M M A R I A.

1 Tutor, quem pupillus non vult liberare, quot compentant remedia.

2 Tutor, Curator, ac quilibet ministrator alienarum rerum, naturali & ciuili ratione librū rationum confidere, rationem rerum à se gestarum, plenam, fidelem & diligentem reddere tenentur. Ratio eius, quare multo magis in administratione bonorum pupillarum quam in rebus omnibus receptum